Rada
Unii Europejskiej

PL

15792/14

(OR. en)

PRESSE 598
PR CO 60

WYNIK POSIEDZENIA RADY

3348. posiedzenie Rady

Sprawy zagraniczne

Handel

Bruksela, 21 listopada 2014 r.

Przewodniczący **Carlo Calenda**
wiceminister rozwoju gospodarczego

P R A S A

Rue de la Loi 175 B – 1048 BRUKSELA Tel.: +32 (0)2 281 3195 / 6319 Faks: +32 (0)2 281 8026
press.office@consilium.europa.eu http://www.consilium.europa.eu/press

Główne wyniki posiedzenia Rady

Rada przyjęła konkluzje, w których dokonała przeglądu priorytetów unijnego ***planu w zakresie handlu*** *na kolejne pięć lat. Potwierdziła determinację UE, by promować swobodny, sprawiedliwy i otwarty handel w duchu wzajemności i obopólnych korzyści. Z zadowoleniem odniosła się do przełomu, który powinien doprowadzić do pełnego stosowania powstałego w ramach WTO pakietu z Bali i utorować drogę do zakończenia dauhańskiej agendy rozwoju.*

„Prezydencja włoska zachęciła do debaty nad strategią, która będzie nadawać kierunek naszym działaniom w nadchodzących latach”, *oświadczył Carlo Calenda, zastępca włoskiego ministra rozwoju gospodarczego, odpowiedzialny za handel.* „Wszystkie dziedziny unijnej polityki powinny przyczyniać się do osiągnięcia celów w zakresie wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i konkurencyjności. Dotyczy to tym bardziej polityki handlowej”.

Rada przyjęła również konkluzje w sprawie transatlantyckiego partnerstwa handlowo-inwestycyjnego ze ***Stanami Zjednoczonymi****, w których podkreśliła możliwość wypracowania ambitnego porozumienia oraz szanse, jakie stworzy ono dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw zarówno w UE, jak i w USA.*

„Cieszy nas, że Rada do Spraw Zagranicznych zaaprobowała wniosek prezydencji o opracowanie konkluzji poświęconych konkretnie temu partnerstwu”, *powiedział Carlo Calenda*. „To jasny sygnał polityczny dla amerykańskiej administracji po szczycie grupy G-20 w Brisbane, podczas którego przywódcy UE i USA potwierdzili nasze zaangażowanie na rzecz negocjacji i zaapelowali o decydujące postępy w nadchodzącym roku”.

[1]
- Jeżeli deklaracje, konkluzje lub rezolucje zostały przez Radę formalnie przyjęte, jest to zaznaczone w tytule danego punktu, a tekst jest umieszczony w cudzysłowie.
- Dokumenty, do których odesłano w tekście, są dostępne na internetowej stronie Rady (http://www.consilium.europa.eu).
- Gwiazdką oznaczono akty przyjęte wraz z oświadczeniami do protokołu Rady przeznaczonymi do wiadomości publicznej; oświadczenia te można znaleźć na wyżej wspomnianej internetowej stronie Rady lub uzyskać z biura prasowego.

SPIS TREŚCI[1]

OMAWIANE PUNKTY

OCHRONA PRZED PRZYWOZEM TOWARÓW PO CENACH DUMPINGOWYCH I TOWARÓW SUBSYDIOWANYCH 6

ZAMÓWIENIA PUBLICZNE 7

DAUHAŃSKA AGENDA ROZWOJU 8

NEGOCJACJE DOTYCZĄCE HANDLU I INWESTYCJI MIĘDZY UE A USA 9

POLITYKA HANDLOWA 10

NEGOCJACJE HANDLOWE Z JAPONIĄ I WIETNAMEM 12

INNE ZATWIERDZONE PUNKTY

POLITYKA HANDLOWA

– Przegląd polityki kontroli wywozu 13

WSPÓŁPRACA NA RZECZ ROZWOJU

– Stosunki UE–Fidżi 15

WSPÓLNA POLITYKA BEZPIECZEŃSTWA I OBRONY

– Operacja Atalanta – operacja przeciwko piractwu u wybrzeży Somalii 15

WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE

– Migracja a rozwój 16

UCZESTNICY

Belgia: Didier REYNDERS	wicepremier oraz minister spraw zagranicznych i europejskich, odpowiedzialny za Beliris oraz federalne instytucje kulturalne
Bułgaria: Bożydar Łukarski	minister gospodarki
Republika Czeska: Jan MLÁDEK	minister przemysłu i handlu
Dania: Mogens JENSEN	minister handlu i rozwoju
Niemcy: Matthias MACHNIG	sekretarz stanu, Federalne Ministerstwo Gospodarki i Energii
Estonia: Anne SULLING	minister handlu zagranicznego i przedsiębiorczości
Irlandia: Richard BRUTON	minister pracy, przedsiębiorczości i innowacji
Grecja: Notis MITARACHI	sekretarz stanu ds. rozwoju i konkurencyjności
Hiszpania: Jaime GARCÍA-LEGAZ PONCE	sekretarz stanu ds. handlu
Francja: Matthias FEKL	minister stanu ds. handlu zagranicznego, promocji turystyki i obywateli francuskich za granicą
Chorwacja: Joško KLISOVIĆ	wiceminister spraw zagranicznych i europejskich
Włochy Carlo CALENDA	wiceminister rozwoju gospodarczego
Cypr: Kornelios KORNELIOU	stały przedstawiciel
Łotwa: Zanda KALNIŅA-LUKAŠEVICA	sekretarz parlamentarny, Ministerstwo Spraw Zagranicznych
Litwa: Rolandas KRIŠČIŪNAS	wiceminister spraw zagranicznych
Luksemburg, Christian BRAUN	stały przedstawiciel
Węgry: István MIKOLA	sekretarz stanu ds. współpracy w zakresie polityki bezpieczeństwa i współpracy międzynarodowej, Ministerstwo Spraw Zagranicznych i Handlu
Malta: Christian CARDONA	minister gospodarki, inwestycji i małych przedsiębiorstw
Niderlandy: Lilianne PLOUMEN	minister handlu zagranicznego i współpracy rozwojowej
Austria: Reinhold MITTERLEHNER	wicekanclerz i federalny minister nauki, badań i gospodarki
Polska: Andrzej DYCHA	podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki

Portugalia:	
Bruno MAÇÃES	sekretarz stanu do spraw europejskich
Rumunia:	
Marcel Bogdan PANDELICA	sekretarz stanu, Ministerstwo Gospodarki
Słowenia:	
Rado GENORIO	stały przedstawiciel
Słowacja:	
Ratislav CHOVANEC	sekretarz stanu, Ministerstwo Gospodarki
Finlandia:	
Lenita TOIVAKKA	minister spraw europejskich i handlu zagranicznego
Szwecja:	
Mikael DAMBERG	minister gospodarki i innowacji
Zjednoczone Królestwo:	
Lucy NEVILLE-ROLFE	parlamentarny podsekretarz stanu ds. działalności gospodarczej, innowacji i umiejętności oraz sekretarz stanu ds. własności intelektualnej

---

Komisja:	
Cecilia MALMSTRÖM	Członek

OMAWIANE PUNKTY

OCHRONA PRZED PRZYWOZEM TOWARÓW PO CENACH DUMPINGOWYCH I TOWARÓW SUBSYDIOWANYCH

Rada omówiła na podstawie kompromisowego tekstu zaproponowanego przez prezydencję (*15872/14*) projekt rozporządzenia, które ma zaktualizować unijne akty prawne przeciwdziałające nieuczciwej konkurencji stwarzanej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych i towarów subsydiowanych.

Rozmowy potwierdziły trudności w osiągnięciu przez Radę porozumienia w sprawie wniosku. Prezydencja zwróciła się zatem do Komisji, by przeanalizowała, w jaki sposób prowadzić dalsze prace.

Unijne akty prawne służące ochronie handlu w dużej mierze nie zmieniły się od 1995 r. Z ceł antydumpingowych i antysubsydyjnych korzysta się, by chronić unijnych producentów przed szkodliwymi skutkami nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez zagraniczne firmy.

Wniosek ma usprawnić działanie unijnych dokumentów chroniących handel względem wszystkich unijnych zainteresowanych stron – producentów, importerów i użytkowników (*8495/13*).

Mówiąc szczegółowo, ma on:

– poprawić przejrzystość i przewidywalność odnośnie do nakładania tymczasowych środków antydumpingowych i antysubsydyjnych;

– umożliwić zwracanie importerom ceł pobranych w okresie przeglądu wygaśnięcia, w przypadku gdy środki ochrony handlu nie zostaną utrzymane po pięciu latach;

– dać możliwość wszczynania postępowań z urzędu, tj. bez formalnego wniosku ze strony branży, gdy istnieje groźba retorsji;

– w odniesieniu do rynków surowców pozwolić na nakładanie wyższych ceł na towary przywożone z państw, które stosują nieuczciwe subsydia i stwarzają zakłócenia strukturalne. W takich przypadkach UE odstąpi od swej zasady niższego cła, zgodnie z którą cła nie mogą być wyższe niż jest to konieczne, by zapobiec szkodom dla unijnego przemysłu.

ZAMÓWIENIA PUBLICZNE

Na podstawie kompromisowego tekstu zaproponowanego przez prezydencję (*15874/14*) Rada omówiła wniosek dotyczący rozporządzenia, które ma poprawić warunki ubiegania się przez unijne przedsiębiorstwa o zamówienia publiczne w państwach trzecich.

Wniosek ma wzmocnić pozycję UE w ramach negocjacji dotyczących warunków dostępu do rynków zamówień publicznych w państwach trzecich, a jednocześnie wyjaśnia prawną sytuację zagranicznych podmiotów stających do przetargu w UE (*8257/12*).

Rozmowy potwierdziły trudności w osiągnięciu przez Radę porozumienia w sprawie wniosku. Prezydencja zwróciła się zatem do Komisji, by przeanalizowała, w jaki inny sposób można osiągnąć cele, które miał zrealizować wniosek.

DAUHAŃSKA AGENDA ROZWOJU

Rada omówiła negocjacje handlowe w ramach dauhańskiej agendy rozwojowej WTO w związku z 9. ministerialną konferencją WTO, która odbyła się na Bali w grudniu 2013 r.

Z zadowoleniem odniosła się do przełomu dotyczącego stosowania umowy o ułatwieniach w handlu i kwestii bezpieczeństwa żywnościowego, który może pomóc w pełnym wdrożeniu „pakietu z Bali" i utorować drogę do zakończenia dauhańskiej agendy rozwoju. Z zadowoleniem przyjęła perspektywę wznowienia prac nad innymi aspektami pakietu.

Podczas konferencji na Bali wypracowano porozumienie w sprawie pakietu środków obejmującego:

– ułatwienia w handlu;

– rozwoju/krajów najsłabiej rozwiniętych (reguły preferencyjnego pochodzenia dla krajów najsłabiej rozwiniętych, kraje LDC, wprowadzenie w życie zwolnienia z opłat w handlu usługami dla tych krajów, bezcłowy i bezkontyngentowy dostęp do rynków dla krajów LDC, mechanizm monitorowania specjalnego i zróżnicowanego traktowania);

– kwestie rolne (usługi ogólne, bezpieczeństwo żywnościowe, zarządzanie kontyngentami taryfowymi, konkurencja eksportowa, bawełna).

Umowa o ułatwieniach w handlu będzie prawnie wiążącym porozumieniem międzynarodowym i jedną z największych reform WTO od czasu jej powstania. Ma przyspieszyć procedury celne; sprawić, by handlować można było łatwiej, szybciej i taniej; zapewnić jasność, wydajność i przejrzystość; ograniczyć biurokrację i korupcję oraz sprawić, by wykorzystywany był postęp technologiczny. Zawiera przepisy o przewożonych ładunkach mające znaczenie dla państw śródlądowych, które chcą prowadzić wymianę handlową przez porty w państwach sąsiadujących. Obejmuje też pomoc dla krajów rozwijających się i najsłabiej rozwiniętych na rzecz uaktualnienia ich infrastruktury, szkoleń dla urzędników celnych czy pokrycia innych kosztów związanych z wykonywaniem umowy.

NEGOCJACJE DOTYCZĄCE HANDLU I INWESTYCJI MIĘDZY UE A USA

Rada dokonała podsumowania bieżących negocjacji ze Stanami Zjednoczonymi dotyczących całościowej umowy o handlu i inwestycjach, „transatlantyckiego partnerstwa handlowo-inwestycyjnego”.

Omówiła dalszy kierunek negocjacji, podkreślając możliwość wypracowania ambitnego porozumienia oraz szanse, jakie stworzy ono dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw zarówno w UE, jak i w USA.

Rada przyjęła następujące konkluzje:

„1. Zwiększenie trwałego wzrostu gospodarczego i zatrudnienia jest jednym z priorytetów UE. Handel towarami i usługami oraz inwestycje mogą w znaczący sposób przyczynić się do osiągnięcia tego celu. W tym kontekście Rada przypomina o fundamentalnej roli pogłębionej, ambitnej, wyważonej i przynoszącej stronom wzajemne korzyści umowy TTIP ze Stanami Zjednoczonymi, która obywatelom i przedsiębiorstwom w UE i w USA stworzy nowe znaczące możliwości. Pomoże to nasilić dynamikę tworzenia miejsc pracy i wzrostu gospodarczego poprzez zwiększenie handlu i inwestycji między partnerami po obu stronach Atlantyku, przy jednoczesnym zapewnieniu naszego prawa do wprowadzania regulacji i przy utrzymaniu wysokiego poziomu norm zgodnych z dorobkiem UE i ustawodawstwem państw członkowskich. Ponadto Rada uznaje znaczenie TTIP jako strategicznej podstawy naszego partnerstwa transatlantyckiego, które wniesie cenny wkład w kształtowanie procesu globalizacji i międzynarodowego systemu handlu oraz we wspieranie trwałego rozwoju.

2. Rada podkreśla znaczenie lepszego informowania o zakresie i korzyściach umowy oraz zwiększenia przejrzystości i nasilenia dialogu ze społeczeństwem obywatelskim po to, by zwrócić uwagę na korzyści dla obywateli Europy i możliwości, jakie umowa oferowałaby unijnym przedsiębiorstwom, a w szczególności małym i średnim firmom. Rada podkreśla znaczenie kontynuowania pozytywnych kroków podjętych do tej pory oraz potrzebę zwrócenia się do USA o omówienie konkretnych sposobów na poprawę przejrzystości, w tym kwestii dostępu do wszystkich dokumentów negocjacyjnych, aby umożliwić państwom członkowskim prowadzenie konstruktywnych dyskusji ze społeczeństwem obywatelskim.

3. Rada ponownie potwierdza, że bardzo liczy na zawarcie w najbliższym wykonalnym terminie pogłębionej, ambitnej, wyważonej i przynoszącej stronom wzajemne korzyści umowy dotyczącej wszystkich trzech filarów negocjacji, zgodnie z mandatem Rady. Aby zrealizować ten cel, konieczne jest udzielenie negocjacjom wyraźnego i silnego wsparcia politycznego przez obie strony, co pozwoli przyspieszyć negocjacje dotyczące TTIP i ułatwi zawarcie umowy zgodnie z konstruktywnym harmonogramem.”.

POLITYKA HANDLOWA

Rada przyjęła następujące konkluzje:

„1. Rada spotkała się dziś po raz pierwszy z nową komisarz ds. handlu Cecilią Malmström i w tym kontekście:

- przywołuje konkluzje Rady Europejskiej z lutego 2013 r.
- przywołuje konkluzje Rady Europejskiej z czerwca 2014 r.
- przywołuje komunikat „Globalny wymiar Europy: Konkurowanie na światowym rynku – Wkład w strategię wzrostu gospodarczego i zatrudnienia UE" oraz strategię „Europa 2020" i komunikat „Handel, wzrost i polityka światowa";
- przychylnie przyjmuje poczynione od czasu ostatniego posiedzenia postępy w sprawie kilku istotnych dossier dwustronnych, wielostronnych i ustawodawczych.

2. Rada potwierdza determinację UE, by promować swobodny, sprawiedliwy i otwarty handel w duchu wzajemności i wzajemnych korzyści. WTO stanowi oczywiste ramy, w których będziemy nadal potwierdzać stosowanie tych zasad. Rada z zadowoleniem przyjmuje przełom, który powinien doprowadzić do pełnego stosowania pakietu z Bali, w tym umowy o ułatwieniach w handlu, i utorować drogę do zakończenia dauhańskiej agendy rozwoju. Do powodzenia unijnego programu na rzecz wzrostu gospodarczego mogą się przyczynić także porozumienia wielostronne i sektorowe. Chociaż UE wciąż zależy na dalszym wzmocnieniu wielostronnego systemu handlowego, będzie nadal koncentrować się na rozwijaniu swoich dwustronnych stosunków handlowych. Stosunki takie mogą i powinny mieć pozytywny wpływ na system wielostronny. Wykorzystując konkretne postępy poczynione w realizacji unijnego planu w zakresie handlu dwustronnego, należy podjąć wysiłki w celu wypracowywania porozumień z kluczowymi partnerami, priorytetowo traktując te negocjacje, które zapewnią największe korzyści pod względem wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Dla promowania wzrostu gospodarczego i zatrudnienia kluczowe są również skuteczna realizacja istniejących umów i stosowanie zasad.

3. Mimo widocznych oznak ożywienia gospodarczego w Europie, nadal poważnym problemem – szczególnie dla młodych ludzi – jest bezrobocie. W związku z tym Unia musi podjąć dalsze kroki w celu promowania zrównoważonego wzrostu, zwiększania inwestycji, tworzenia lepszych i liczniejszych miejsc pracy: handel towarami, usługami i inwestycje mogą w znaczący sposób przyczynić się do osiągnięcia celów leżących u podstaw Strategicznego programu Unii w okresie zmian.

4. Plan w zakresie handlu, stanowiący również narzędzie stosunków zewnętrznych, powinien więc być całkowicie spójny z innymi odnośnymi politykami UE, co powinno się dokonywać poprzez odpowiednie współdziałanie pomiędzy departamentami Komisji. Zachęcamy Komisję, by nadal udoskonalała wszystkie oceny *ex ante* skutków, które to oceny sporządza się z myślą o negocjacjach dotyczących wolnego handlu, a także by sporządzała oceny *ex post* skutków w odniesieniu do wdrożonych porozumień.

5. Aby handel mógł rozwijać swój niewykorzystany potencjał w sektorze rolnym, przemysłowym i w sektorze usług, należy się zająć pewnymi problemami strukturalnymi: kosztami energii; dostępem do surowców (przede wszystkim poprzez zlikwidowanie ceł wywozowych i ograniczeń); umiędzynarodowieniem MŚP; barierami technicznymi i innymi barierami pozataryfowymi. Kluczowe znaczenie ma promowanie korzystnych warunków inwestycyjnych i lepszego dostępu do rynku. Poszanowanie praw własności intelektualnej (w tym oznaczeń geograficznych, patentów, znaków handlowych i praw autorskich), otwarcie rynków zamówień rządowych oraz wsparcie zrównoważonego rozwoju (w tym konieczność zmierzenia się z takimi wyzwaniami, jak zmiana klimatu i przestrzeganie norm pracy) również muszą pozostać w centrum naszych negocjacji handlowych. Ponadto podczas negocjacji handlowych należy także uwzględniać globalne łańcuchy wartości, ponieważ mogą one sprzyjać propagowaniu wzrostu gospodarczego, umiędzynarodowieniu MŚP, zwiększeniu inwestycji i tworzeniu lepszych i liczniejszych miejsc pracy w Europie.

6. Rada podkreśla potrzebę lepszego komunikowania korzyści płynących z handlu. Należy nadal poprawiać przejrzystość negocjacji handlowych, tak by wzmocnić dialog z europejskimi obywatelami w duchu rozliczalności demokratycznej.

7. W związku z powyższym Rada, uwzględniając poglądy wyrażone na dzisiejszym posiedzeniu i przywołując wyżej wspomniane konkluzje Rady Europejskiej, zwraca się do Komisji, by rozważyła uaktualnienie swojego strategicznego dokumentu „Handel, wzrost i polityka światowa” przedstawionego w 2010 r. i by w odpowiednim momencie przekazała go ponownie Radzie.”.

NEGOCJACJE HANDLOWE Z JAPONIĄ I WIETNAMEM

Rada podsumowała postępy poczynione w negocjacjach dotyczących wolnego handlu z Japonią i Wietnamem oraz omówiła szanse na ich zakończenie w 2015 r.

INNE ZATWIERDZONE PUNKTY

POLITYKA HANDLOWA

Przegląd polityki kontroli wywozu

Rada przyjęła następujące konkluzje:

„1. UE jest jednym z głównych eksporterów produktów podwójnego zastosowania i odgrywa istotną rolę w kontrolach wywozu mających na celu przeciwdziałanie proliferacji. Państwa członkowskie i UE w ostatnim dziesięcioleciu podjęły znaczące wysiłki, by wzmocnić system kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania, w szczególności w odpowiedzi na strategię UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (BMR) z grudnia 2003 r. oraz na rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1540 (z 2004 r.). Rozporządzenie (WE) nr 428/2009[1] zapewnia solidne podstawy prawne i instytucjonalne skutecznych kontroli; niedawno zostało ono zmienione, by nadać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących aktualizacji wykazu produktów podwójnego zastosowania podlegających kontroli. Rada uznaje postępy prowadzonego przez państwa członkowskie i Komisję przeglądu i odnotowuje sprawozdanie z publicznych konsultacji w sprawie zielonej księgi[2] ze stycznia 2013 r.[3], sprawozdanie z 16 października 2013 r. dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wykonania powyższego rozporządzenia[4] oraz komunikat Komisji z kwietnia 2014 r.[5], w którym proponuje się konkretne rozwiązania polityczne, by usprawnić unijną kontrolę wywozu poprzez zwiększenie jej skuteczności i spójności. Rada zapatruje się pozytywnie na dalszy rozwój kontroli wywozu z UE.

2. Celem kontroli wywozu, a w szczególności rozporządzenia w sprawie produktów podwójnego zastosowania, jest zapobieganie rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia i destabilizującemu gromadzeniu broni konwencjonalnej. Rada jest zdania, że przed państwami członkowskimi stoi zasadnicze pytanie o sposoby utrzymania lub zaostrzenia poziomu kontroli przy zachowaniu równowagi między bezpieczeństwem a legalnym handlem. Ponadto Rada zgadza się, że istotne jest zapewnienie równych szans w skali globalnej europejskiemu przemysłowi powiązanemu z wywozem produktów podwójnego zastosowania. Przeanalizuje inicjatywę Komisji dotyczącą zmniejszenia obciążeń administracyjnych i zakłóceń konkurencji, by obniżyć koszty transakcji związane z różnymi kontrolami i ułatwić legalny handel. Rada wzywa również państwa członkowskie i Komisję do ponownej oceny kontroli transferu wewnątrzunijnego, by ograniczyć do minimum nadal istniejące przeszkody dla jednolitego rynku przy jednoczesnym utrzymaniu właściwych kontroli i identyfikowalności najbardziej wrażliwych produktów podwójnego zastosowania.

---

1 Dz.U. L 134 z 29 maja 2009 r., s. 1.
2 COM(2011) 393 z 30 czerwca 2011 r.
3 SWD(2013) 7 z 17 stycznia 2013 r.
4 COM(2013) 710 z 16 października 2013 r.
5 COM(2014) 244 z 24 kwietnia 2014 r.

3. Rada uznaje fakt, że unijny system kontroli wywozu musi mieć znaczące zdolności do reakcji na potencjalne zagrożenia wynikające z ryzyka proliferacji. Kontrole powinny być oparte na rygorystycznej ocenie ryzyka i skupiać się na tych obszarach, w których przewiduje się wyższe ryzyko. Rada zachęca do współpracy z przemysłem, by zwiększyć zdolność UE i jej państw członkowskich do skutecznego zajęcia się wyzwaniami stawianymi im przez nowo powstające technologie. Rada odnotowuje obecny wkład UE i jej państw członkowskich w międzynarodowe systemy kontroli wywozu i z zadowoleniem przyjmuje wysiłki na rzecz dalszego pogłębiania i usprawniania koordynacji tych wkładów. Podkreśla też rolę wszystkich państw członkowskich – a w stosownych przypadkach również UE – w pełni uczestniczących w tych systemach.

4. Rada przypomina o wspólnym oświadczeniu Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji z 16 kwietnia 2014 r.[1], w którym instytucje te przyjmują do wiadomości kwestie dotyczące wywozu pewnych technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK). Takie technologie mogą być wykorzystywane w związku z naruszeniami praw człowieka oraz aby zagrozić bezpieczeństwu międzynarodowemu, w szczególności jeśli chodzi o technologie wykorzystywane do masowego nadzoru, monitoringu, obserwacji, śledzenia i cenzurowania. Państwa członkowskie ocenią, czy konieczne są dalej posunięte kontrole wywozu w celu zapobiegania wewnętrznym represjom lub aktom terroryzmu. W związku z tym Rada z zadowoleniem przyjmuje dalsze dyskusje i intensywną wymianę poglądów prowadzone przez stosownych ekspertów technicznych.

5. Rada uznaje potrzebę stawienia czoła wyzwaniom związanym z niematerialnymi transferami technologii.

6. Rada zgadza się co do tego, że ściślejsza współpraca z uczelniami i ośrodkami badawczymi poprawiłaby kontrolę „badań nad produktami podwójnego zastosowania", a jednocześnie uniknięto by tworzenia nadmiernych przeszkód dla swobodnego przepływu wiedzy i konkurencyjności nauki i technologii UE na rynkach światowych. Rada zachęca państwa członkowskie do wysiłków na rzecz minimalizacji ryzyka nieostrożnego wykorzystywania wyników badań nad produktami podwójnego zastosowania oraz ryzyka związanego z potencjalnym nadużywaniem badań naukowych, co może negatywnie wpływać na bezpieczeństwo międzynarodowe.

7. Rada podkreśla, że nowoczesny i łatwy do dostosowania system kontroli wywozu wymaga adekwatnej przejrzystości i istotnego partnerstwa z sektorem prywatnym. Przykładowo, ustanowienie w państwach członkowskich elektronicznych systemów udzielania zezwoleń mogłoby ułatwić administracyjne procedury kontroli wywozu. Rada popiera wysiłki Komisji i państw członkowskich na rzecz intensyfikacji zwiększania świadomości i budowania zdolności wśród administracji i przemysłów krajowych, szkoleń dla funkcjonariuszy służb celnych w UE oraz współpracy z państwami trzecimi. Te działania mają zasadnicze znaczenie dla podniesienia poziomu kontroli na świecie i powinny być stosownie propagowane i wspierane na szczeblu unijnym. Rada uznaje wagę ułatwiania legalnego wywozu.

---

[1] Dz.U. L 173 z 12 czerwca 2014 r., s. 82.

8. Rada zapatruje się pozytywnie na przegląd obecnych generalnych zezwoleń na wywóz i na możliwe wprowadzenie nowych europejskich generalnych zezwoleń na wywóz (EU GEA), które mogą – z korzyścią dla wszystkich europejskich przedsiębiorstw – ułatwić handel charakteryzujący się niskim poziomem ryzyka przy jednoczesnym utrzymaniu wysokiego poziomu obecnych kontroli. Rada przyznaje zarazem, że państwa członkowskie powinny ocenić, czy osiągnięto właściwy poziom harmonizacji zezwoleń (wymagań stawianych przy składaniu wniosków oraz warunków udzielania zezwoleń) i odmów ich wydania (kryteriów wydawania odmów).

9. Rada zaznacza, że kontrole produktów podwójnego zastosowania niewymienionych w wykazie stanowią zasadniczą część kontroli. Państwa członkowskie powinny rozważyć, czy należy dalej rozwijać stosowanie kontroli „catch-all", uznając zarazem, że jest to instrument odnoszący się do konkretnych przypadków. Rada wzywa państwa członkowskie i Komisję do przeanalizowania możliwości zintensyfikowania wymiany informacji.".

WSPÓŁPRACA NA RZECZ ROZWOJU

Stosunki UE–Fidżi

Rada zatwierdziła pismo do prezydenta Republiki Fidżi, w którym informuje się go, że środki na mocy art. 96 umowy o partnerstwie AKP–UE zostaną zniesione, a współpraca na rzecz rozwoju zostanie wznowiona po zakończeniu programu z 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju.

WSPÓLNA POLITYKA BEZPIECZEŃSTWA I OBRONY

Operacja Atalanta – operacja przeciwko piractwu u wybrzeży Somalii

Rada przedłużyła mandat unijnej operacji przeciwko piractwu u wybrzeży Somalii (EUNAVFOR Atalanta) do 12 grudnia 2016 r.

Zadania operacji zostały poszerzone o wsparcie logistyczne, wiedzę fachową lub szkolenia na morzu oraz realizację unijnych programów w ścisłej koordynacji z działaniami w regionie prowadzonymi w ramach unijnej wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony.

Szczegółowe informacje można znaleźć w komunikacie prasowym.

WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE

Migracja a rozwój

Rada ustaliła stanowiska, jakie zajmie podczas 4. europejsko-afrykańskiej konferencji ministerialnej poświęconej migracji i rozwojowi oraz konferencji ministerialnej w ramach procesu z Chartumu; odbędą się one, odpowiednio, 27 i 28 listopada 2014 r. w Rzymie.